

Artiestenverloningen/ Prae Artiestenverloning: **de (on)rechtmatigheid van de louter beschrijvende, verwarringwekkende domeinnaam**

Prof.mr. D.J.G. Visser*

HR 11 december 2015, ECLI:NL:HR:2015:3554

Inleiding

Op 11 december 2015 wees de Hoge Raad arrest in de zaak tussen Artiestenverloningen en Prae Artiestenverloning (hierna: Prae), twee ondernemingen die zich beide bezighouden met de loonadministratie van en voor artiesten. Artiestenverloningen heeft daartoe in 2002 de domeinnaam 'www.artiestenverloningen.nl' geregistreerd en gebruikt die domeinnaam voor het aanbieden van haar diensten. Prae hanteert voor haar diensten de (later geregistreerde) domeinnaam 'www.artiestenverloning.nl'.

De centrale vraag is of Prae met haar domeinnaam, die sterk gelijkend is aan de domeinnaam van Artiestenverloningen, onrechtmatig handelt jegens laatstgenoemde onderneming door het gebruik van de aanduiding 'artiestenverloning.nl' als domeinnaam wegens verwarringsgevaar met de handels- en domeinnaam 'artiestenverloningen'. In eerste aanleg heeft de rechtbank de vordering van Artiestenverloningen tot het staken en gestaakt houden van ieder gebruik van de domeinnaam 'artiestenverloning.nl' toegewezen. In hoger beroep heeft het hof de vordering echter alsnog afgewezen. De Hoge Raad is het met het hof eens en verwerpt het cassatieberoep. Artiestenverloningen kan dan ook niet met succes optreden tegen Prae. Het arrest roept meerdere vragen op, waarop in deze bijdrage nader zal worden ingegaan.

Juridisch kader

Het handelsnaamrecht is geregeld in de Handelsnaamwet (hierna: Hnw). De handelsnaam is de naam waaronder een onderneming wordt gedreven. Artikel 5 Hnw vormt de kern van het handelsnaamrecht: het bevat een verbod op het voeren van een handelsnaam die gelijk is aan of slechts in geringe mate afwijkt van een handelsnaam die reeds door een andere onderneming rechtmatig gevoerd werd, voor zover daardoor verwarring tussen de beide ondernemingen te vrezen is. Conflicten tussen handelsnamen en niet-handelsnamen worden beslecht buiten het kader van artikel 5 Hnw: op grond van artikel 6:162 BW kan een handelsnaam aanvullende bescherming genieten tegen een andere aanduiding dan een handelsnaam (zoals een domeinnaam).

Domeinnamen hebben geen wettelijke status. Op domeinnamen bestaat geen (ongeschreven) IE-recht, al is hierover wel discussie in de literatuur.¹ Onder omstandigheden kan op grond van artikel 6:162 BW bescherming tegen verwarringsgevaar worden verkregen voor domeinnamen.² In het onderhavige arrest wordt deze mogelijkheid nader ingevuld.

* Deze noot bouwt voort op eerdere publicaties van de auteur naar aanleiding van het bewuste arrest in Mr., NJB en BIE. Hij is dank verschuldigd aan

Daan van de Meeberg, masterstudent aan het IViR in Amsterdam, voor het eerste concept van deze noot op basis van de eerdere publicaties,

en aan Marnix Langeveld, professional support lawyer in Amsterdam, en aan dr. P.A.C.E. van der Kooij, universitair docent in Leiden.

Het geding in feitelijke instanties

Artiestenverloningen verzet zich in eerste aanleg bij de Rechtbank Dordrecht³ tegen de domeinnaam van Prae (www.artiestenverloning.nl) met een beroep op het verbod van artikel 5 Hnw en onrechtmatig handelen (art. 6:162 BW). Het beroep van Artiestenverloningen op artikel 5 Hnw faalt, omdat de rechtbank oordeelt dat Prae haar domeinnaam niet als handelsnaam gebruikt.⁴ De stelling van Artiestenverloningen dat het gebruik van de domeinnaam door Prae onrechtmatig is, slaagt echter wel. Ook al wordt in de domeinnaam een beschrijvende aanduiding gebruikt, waarvan het gebruik in beginsel aan iedereen vrijstaat, is dat gebruik naar het oordeel van de rechtbank toch onrechtmatig vanwege de grote mate van verwarring(sgevaar).⁵

Tegen dit vonnis gaat Prae in hoger beroep.⁶ Daar is alleen de toewijzing van de vordering ex artikel 6:162 BW in het geding, omdat Artiestenverloningen geen verweer voert tegen de afwijzing van de vordering op grond van artikel 5 Hnw.⁷ Het Hof Den Haag wijst de vordering van Artiestenverloningen alsnog af. Daartoe overweegt het hof eerst dat de aanduiding ‘artiestenverloning(en)’ *louter beschrijvend* is voor de diensten die beide ondernemingen leveren, om vervolgens te oordelen dat ‘het gebruik van een louter beschrijvende domeinnaam waardoor gevaar bestaat voor verwarring met de domeinnaam of de handelsnaam van een ander, in beginsel niet onrechtmatig [is], ook niet wanneer dit nadeel aan de ander toebrengt.’ Voor onrechtmatigheid ervan zijn, behalve verwarringsgevaar met de handels- of domeinnaam van Artiestenverloningen, ‘voldoende ernstige bijkomende omstandigheden’ vereist.⁸ Van dergelijke omstandigheden is volgens het hof niet gebleken. Dat Artiestenverloningen, naar zij stelt, ‘een zekere bekendheid’ geniet, is onvoldoende om het louter beschrijvende karakter op te heffen (‘inburgering’), aldus het hof.⁹ Tegen dit oordeel stelt Artiestenverloningen cassatieberoep in.

Het geding in cassatie

In cassatie is de te beantwoorden vraag of Prae met haar domeinnaam onrechtmatig handelt jegens Artiestenverloningen. Anders gezegd: is het gebruik door Prae van haar (louter beschrijvende) domeinnaam, die niet als handelsnaam wordt gebruikt, onrechtmatig jegens de (eveneens louter beschrijvende) domein- en handelsnaam van Artiestenverloningen bij enkel verwarringsgevaar, of zijn hiervoor bijkomende omstandigheden vereist?¹⁰

De Hoge Raad beantwoordt deze vraag in een kort arrest als volgt:

‘3.4.2 De handelsnaam is geregeld in de Handelsnaamwet. Voor zover deze wet de gebruiker van een handelsnaam geen bescherming geeft, met name doordat deze hem slechts beschermt tegen het gebruik van dezelfde of van een overeenstemmende naam als handelsnaam (art. 5 Hnw), biedt art. 6:162 BW aanvullende bescherming tegen het latere gebruik van dezelfde of een overeenstemmende naam dat verwarring wekt, bijvoorbeeld in een domeinnaam (vgl. onder meer HR 20 november 2009, ECLI:NL:HR:2009:BJ9431, NJ 2009/583 (Euro-Tyre)).

3.4.3 Het recht op een domeinnaam is niet wettelijk geregeld. De rechthebbende wordt tegen later gebruik door een ander van dezelfde of een overeenstemmende domeinnaam beschermd als dat gebruik jegens hem onrechtmatig is of als voor die bescherming een contractuele grond bestaat. Ook ten aanzien van het gebruik van een naam die overeenstemt met een domeinnaam kan van onrechtmatigheid sprake zijn als dat gebruik verwarring wekt.

3.4.4 Naar de in cassatie niet bestreden vaststelling van het hof, is de aanduiding ‘artiestenverloning’ louter beschrijvend voor de diensten die Artiestenverloningen en Prae Artiestenverloning leveren. Nu het in beginsel voor een ieder mogelijk moet zijn zich van een aanduiding te bedienen die beschrijvend is voor zijn diensten of producten, ook in een domeinnaam (vgl. met betrekking tot art. 5 Hnw HR 8 mei 1987, ECLI:NL:HR:1987:AG5592, NJ 1988/36 (Bouwcentrum), rov. 3.6), is in een geval als het onderhavige het gebruik van een dergelijke aanduiding, ook indien verwarringwekkend, alleen onrechtmatig indien bijkomende omstandigheden dat meebrengen.

3.4.5 Tegen de achtergrond van het hiervoor in 3.4.2-3.4.4 overwogene, geeft het oordeel van het hof geen blijk van een onjuiste rechtsopvatting en is dat oordeel niet onbegrijpelijk of onvoldoende gemotiveerd.’

De Hoge Raad houdt de eerdere beslissing van het hof dus in stand en verwerpt het cassatieberoep van Artiestenverloningen.

Noot

De bescherming van de beschrijvende domeinnaam

Uit het arrest wordt duidelijk dat ‘in beginsel’ eenieder de vrijheid heeft om beschrijvende domeinnamen te gebruiken. Het gebruik van een beschrijvende (latere) domeinnaam – zelfs als die verwarring wekt – is alleen onder bijkomende omstandigheden onrechtmatig (in de zin van art. 6:162 BW), aldus de Hoge Raad. Het is positief dat de Hoge Raad dit vereiste van bijkomende omstandigheden voor onrechtmatigheid in zijn arrest benadrukt. In literatuur en lagere rechtspraak was hier namelijk discussie over.¹¹

1 Verkade (NJ 2016/79), 3.

2 Verkade, in: *T&C Intellectuele Eigendom* (online, laatst bijgewerkt op 1 april 2016), art. 1, aant. 5.

3 Rechtbank Dordrecht 14 november 2012, ECLI:NL:RBDOR:2012:BY2784.

4 R.o. 4.7-4.8.

5 R.o. 4.14 en 4.15.

6 Hof Den Haag 6 mei 2014, ECLI:NL:GHDHA:2014:1583.

7 R.o. 4.

8 R.o. 9.

9 R.o. 9.

10 De handelsnaamrechtelijke grondslag van Artiestenverloningen, die is afgewezen door de rechtbank en niet meer wordt ingeroepen bij het hof, is in cassatie niet meer relevant. Het staat in cassatie dan ook vast dat Prae de aanduiding ‘www.artiestenverloning.nl’ alleen als domeinnaam gebruikt. HR 11 december 2015, ECLI:NL:PHR:2015:1879, conclusie A-G G.R.B. van Peurseem, inleiding en r.o. 2.3 (*Artiestenverloningen/Prae Artiestenverloning*). Op dit uitgangspunt is veel kritiek geleverd: zo meenden Van Peurseem in zijn conclusie en Verkade (NJ 2016/79), Van

Nispen (*BIE* 2016/4) en Schut (*CR* 2016/87) in hun annotatie bij het arrest, met verwijzing naar Haak (*BIE* 2014/7,8), allen dat Prae haar domeinnaam in de praktijk wel degelijk als handelsnaam gebruikt.

11 Zo achtte de Rechtbank Dordrecht in de onderhavige zaak enkel verwarringsgevaar voldoende, maar waren volgens het Hof Den Haag (voldoende) bijkomende omstandigheden vereist. Zie voor een overzicht van literatuur en jurisprudentie de conclusie van A-G Van Peurseem, voetnoot 20.

Het oordeel van de Hoge Raad is in lijn met de gedachte dat terughoudend moet worden omgegaan met de verlening van bescherming op grond van artikel 6:162 BW in aanvulling op de erkende IE-rechten (zoals het handelsnaamrecht), waartoe het domeinnaamrecht overigens niet wordt gerekend. De vrijheid van mededinging, en daarbij inbegrepen de vrijheid van nabootsing, waarop de IE-rechten wettelijke uitzonderingen vormen, moet gewaarborgd blijven.¹²

Het hanteren van een loutere verwarringsgevaar zou bovendien tot onwenselijke situaties leiden: Artiestenverloningen zou het gebruik van haar beschrijvende domeinnaam 'www.artiestenverloningen.nl' kunnen monopoliseren met een beroep op artikel 6:162 BW. Beschrijvende domeinnamen die behoren tot het gewone taalgebruik of soortnamen worden gezien als, zoals men dat in Duitsland zo mooi noemt, *freihaltebedürftige Begriffe*, oftewel: men is in principe vrij om deze domeinnamen te gebruiken.¹³ Zoals A-G Van Peurse in zijn conclusie voor (afgaande aan) het arrest terecht betoogt, moet Artiestenverloningen als houder van de oudere beschrijvende domeinnaam 'het door hem zelf geschapen verwarringsgevaar niet kunnen opwerpen om het gebruik van een licht afwijkende eveneens beschrijvende aanduiding (...) door anderen te verbieden.'¹⁴

Bijkomende omstandigheden en inburgering van de domeinnaam

Waarop in het arrest geen antwoord wordt gegeven, is de vraag onder welke bijkomende omstandigheden het verwarringswekkend gebruik van een louter beschrijvende domeinnaam onrechtmatig is.¹⁵ Van Peurse hanteert daartoe de maatstaf van 'nodeloze verwarring': de vereiste bijkomende omstandigheden liggen volgens hem in de sfeer van misbruik.¹⁶ In domeinnaamcontext is volgens Nederlandse lagere rechtspraak van dergelijke bijkomende omstandigheden sprake wanneer *bewust* verwarring gecreëerd wordt door de jongere domeinnaamgebruiker om zo op misleidende wijze klanten weg te lokken bij de concurrent (bijvoorbeeld door de vormgeving van zijn website te laten lijken op die van de oudere domeinnaamgebruiker). Van nodeloze verwarring – en daarmee van onrechtmatigheid – is ook sprake wanneer een verwarringswekkende domeinnaam (bewust) wordt gebruikt met als enige reden om concurrenten dwars te zitten.¹⁷

NJ-annotator Verkade is het echter niet eens met deze door Van Peurse genoemde bijkomende omstandigheden.¹⁸ De *intenties* van een gedaagde partij (als die überhaupt al objectief vastgesteld kunnen worden) zijn volgens hem niet relevant in geval van een louter beschrijvende benaming. Tevens vraagt hij zich af of iemand die begonnen is met het kiezen van een louter beschrijvende naam het verwarrings creëren door concurrenten niet zelf uitlokt en of hij van zijn kant de concurrenten niet aan het dwarszitten is. Het is dan ook wenselijk dat de Hoge Raad in toekomstige zaken het begrip 'bijkomende omstandigheden' nader uitwerkt.

Voor onrechtmatigheid moet dus sprake zijn van bijkomende omstandigheden. Een grond voor onrechtmatigheid zou kunnen zijn dat de domeinnaam is ingeburgerd, een begrip dat we kennen uit het merkenrecht.¹⁹ In dat geval wordt een in beginsel beschrijvende domeinnaam zo intensief gebruikt dat deze 'onderscheidend vermogen' heeft verkregen. Dit gaat verder dan 'een zekere bekendheid' hebben. Gebruik van een jongere verwarringswekkende domeinnaam zou dan mogelijk verboden kunnen worden. Volgens het Hof Den Haag was van inburgering in casu echter geen sprake.²⁰

De bescherming van de beschrijvende handelsnaam

Een andere interessante vraag die het arrest oproept, is of 'verwarring wekken' in het geval van een louter beschrijvende *handelsnaam* eveneens onvoldoende is om inbreuk aan te nemen. Is ook dan een verbod alleen mogelijk in geval van bijkomende omstandigheden?²¹ Die conclusie is op zijn minst aannemelijk, nu de Hoge Raad in rechtsoverweging 3.4.4 bij zijn formulering van de rechtsregel met betrekking tot beschrijvende domeinnamen een verwijzing heeft opgenomen naar zijn *Bouwcentrum*-arrest uit 1987.²² Dit arrest betrof een handelsnaamrechtelijk geschil, waarin een aanvankelijk onderscheidende handelsnaam ('bouwcentrum') verworpen was tot soortnaam: 'het algemeen gebruikelijke en gebezigde woord bouwcentrum'.²³ Door verwijzing naar dit arrest suggereert de Hoge Raad dat ook voor onrechtmatigheid van louter beschrijvende en verwarringswekkende handelsnamen bijkomende omstandigheden noodzakelijk zijn (al dan niet conform de 'nodeloze verwarringsstoets' van Van Peurse).

Dit is toe te juichen, aldus Verkade, en schrijver dezes schaart zich achter hem.²⁴ Deze conclusie lijkt weliswaar in strijd met de tekst van artikel 5 Hnw, waarin louter verwarringsgevaar als vereiste voldoet, maar het is wel

12 Van Peurse, r.o. 2.4 en 2.8.

13 Van Peurse, r.o. 2.5 en 2.6.

14 Van Peurse, r.o. 2.8.

15 Deze vraag stelde ik eerder in 'Kroniek van de Intellectuele Eigendom', *NJB* 2016/744, afl. 15, p. 1040.

16 Van Peurse, r.o. 2.7.

17 Vzr. Rb. Zwolle-Lelystad 12 januari 2012, ECLI:NL:RBZLY:2012:BV3553 (*Porscheforum*); Vzr. Rb. Amsterdam 13 juli 2011, ECLI:NL:RBAMS:2011:BR1617 (*De Taarten Kamer / De Taartenmaker*); Hof Amsterdam 4 januari 2011, ECLI:NL:GHAMS:2011:BP1963 (*thisbezorgd.nl / *thisbezorgd.nl*);

Hof Den Haag 9 maart 2010, ECLI:NL:GHSGR:2010:BL7683 (*Taartenwinkel.nl / taartenwinkel.nl*). Visser 2016 (Kroniek), p. 1040.

18 Verkade (*NJ* 2016/79), 11.

19 Van Nispen (*BIE* 2016/4), 7; D.J.G. Visser, 'Mag een beschrijvende domeinnaam verwarring wekken?', *Mr-online* 21 januari 2016, www.mr-online.nl/snelrecht/ie/28877-mag-een-beschrijvende-domeinnaam-verwarring-wekken.

20 Hof Den Haag 6 mei 2014, ECLI:NL:GHDHA:2014:1583, r.o. 9 (*Præ Artiestenverloning / Artiestenverloningen*).

21 Ook deze vraag stelde ik eerder in Visser 2016

(Kroniek), p. 1041.

22 HR 8 mei 1987, ECLI:NL:HR:1987:AG5592, *NJ* 1988/36 (*Bouwcentrum*).

23 Inmiddels lijkt die aanduiding overigens weer 'uitgeburgerd' ten gunste van de benaming 'bouwmarkt', welke naam thans zowel een 'louter beschrijvende' als een 'algemeen gebruikelijke' aanduiding is.

24 Verkade (*NJ* 2016/79), 7. Ook Van Nispen meent dat voor onrechtmatigheid van louter beschrijvende handelsnamen enkel verwarringsgevaar niet volstaat, maar bijkomende omstandigheden vereist zijn. Van Nispen (*BIE* 2016/4), Rn. 3, 4 en 7.

de enige juiste en ook wenselijke conclusie, die bovendien systematisch en theoretisch goed verdedigbaar is.²⁵ In het recent gewezen *Parfumswinkel*-vonnis²⁶ lijkt deze conclusie voor het eerst bevestigd, zij het (ten onrechte?) zonder positief resultaat voor de gebruiker van de jongere beschrijvende handelsnaam.²⁷

Er zijn echter ook andere geluiden. Zo is annotator Schut van mening dat in handelsnaamrechtelijke context voor onrechtmatigheid van beschrijvende namen een loutere verwarringsgevaartoets nog steeds volstaat.²⁸ Ter motivering van zijn standpunt stelt hij het in rechts-overweging 3.4.2 aangehaalde arrest *Euro-Tyre* van de Hoge Raad uit 2009 centraal. In dat arrest wordt alleen gesproken over het criterium van verwarringsgevaar. In de *Euro-Tyre*-zaak ging het echter om bescherming van een oudere handelsnaam tegen een jonger merk, een nog altijd niet wettelijk geregelde situatie.

Met betrekking tot rechtsoverweging 3.4.4, die geformuleerd is 'onder de wijd uitgevouwen paraplu van Eurotyre', meent Schut dat niet kan worden geoordeeld dat ook voor beschrijvende handelsnamen geldt dat enkel verwarringsgevaar onvoldoende is voor onrechtmatigheid, omdat de betreffende rechtsoverweging daarvoor 'te zeer is ingebed in de context van Eurotyre'. Deze redenering overtuigt niet. *Euro-Tyre* betrof een bijzondere (zoals gezegd niet wettelijk geregelde) situatie, waarbij een *niet* louter beschrijvende handelsnaam en merk in het geding waren. Een situatie met twee *wel* beschrijvende handelsnamen (zoals in *Bouwcentrum*) is anders. Maar het is duidelijk dat in de literatuur de meningen verdeeld zijn over de betekenis van het *Artiestenverloningen*-arrest voor het handelsnaamrecht.²⁹

Onderscheidend vermogen in het handelsnaamrecht

Indien het onderhavige arrest inzake *domeinnamen* naar analogie wordt toegepast op louter beschrijvende en verwarringwekkende *handelsnamen*, zouden die dus alleen onrechtmatig zijn onder bijkomende omstandigheden. Naar mijn mening zou ook een (in strikte zin) louter beschrijvende handelsnaam door inburgering 'onderscheidend vermogen' kunnen krijgen en daarmee in aanmerking komen voor handelsnaamrechtelijke bescherming (een vereiste dat we kennen uit het merkenrecht).³⁰ Dit vereiste wordt in de wet (art. 5 Hnw) nu niet uitdrukkelijk gesteld aan handelsnamen. Het hoeft ook niet per se dezelfde drempel te zijn als in het merkenrecht. De houder van een in beginsel louter beschrijvende handelsnaam zou bijvoorbeeld moeten bewijzen dat hij een eigen plaats op de markt heeft verworven.³¹ Deze rechtsverfijning van artikel 5 Hnw past bij de gedachte van de *Freihaltebedürfnis* en biedt meer helderheid dan het (noodgedwongen)

'gedraai' dat we vaak zien in rechtspraak en literatuur dat 'energijds' voor bescherming van handelsnamen geen onderscheidend vermogen vereist is, maar dat 'anderzijds' de taal natuurlijk niet gemonopoliseerd mag worden.

Conclusie

In beginsel is iedereen vrij om een louter beschrijvende domeinnaam te gebruiken. Bij verwarring met een andere domeinnaam is dat ook het geval, tenzij sprake is van bijkomende (onrechtmatige) omstandigheden. Dat is de crux van dit arrest. Een naar mijn mening juist oordeel van de Hoge Raad, die daarmee de discussie in literatuur en lagere rechtspraak over het vereiste voor onrechtmatigheid van beschrijvende domeinnamen beslecht. Een ander oordeel (het toepassen van alleen een verwarringsgevaartoets) zou niet in lijn zijn geweest met de gedachte dat terughoudend moet worden omgegaan met de verlening van bescherming ex artikel 6:162 BW in aanvulling op de erkende IE-rechten en ondermijnt ook het beginsel van de vrijheid van mededinging.

Het arrest laat wel enkele vragen onbeantwoord. Zo is nog onduidelijk onder welke bijkomende omstandigheden er wél sprake is van verwarringwekkend gebruik van louter beschrijvende domeinnamen. Liggen dergelijke bijkomende omstandigheden alleen in de sfeer van misbruik ('bewust' verwarring creëren en 'dwarszitten'), zoals Van Peursest stelt? In de toekomst zal de Hoge Raad het begrip 'bijkomende omstandigheden' nader moeten uitwerken. Afgezien van deze bijkomende omstandigheden zou er ook sprake kunnen zijn van inburgering van een (in beginsel beschrijvende) domeinnaam. Gebruik van een (nieuwere) verwarringwekkende domeinnaam zou dan mogelijk verboden kunnen worden.

Het arrest opent de mogelijkheid dat ook in het handelsnaamrecht voor onrechtmatigheid van een louter beschrijvende handelsnaam naast verwarringwekken tevens bijkomende omstandigheden vereist zijn.

Ten slotte: ook een louter beschrijvende handelsnaam zou door inburgering onderscheidend vermogen kunnen krijgen en daarmee handelsnaamrechtelijk beschermd kunnen worden. Weliswaar wordt de eis van onderscheidend vermogen in artikel 5 Hnw niet gesteld aan handelsnamen; deze eis past wel bij de gedachte van de *Freihaltebedürfnis* en biedt meer helderheid dan het huidige standpunt in literatuur en rechtspraak dat aan de ene kant geen onderscheidend vermogen voor de bescherming van handelsnamen is vereist, maar aan de andere kant gewoon taalgebruik niet mag worden gemonopoliseerd. Erkenning van de eis van onderscheidend vermogen in het handelsnaamrecht ligt dan ook voor de hand. ■

25 Feit blijft wel dat de 'nodeloosheidstoets' erg subjectief is, waardoor de feitenrechter er alle kanten mee uit kan. Visser 2016 (Kroniek), p. 1041.

26 Rb. Den Haag 15 juni 2016, ECLI:NL:RBDHA:2016:6475.

27 Het *Artiestenverloningen*-criterium wordt volgens de annotator door de Rechtbank Den Haag

weliswaar toegepast, zij het onjuist, althans onbegrijpelijk, zie *BIE* 2016/31, m.nt. D.J.G. Visser (*Parfumswinkel/ANS Trading*), p. 165.

28 Schut (*CR* 2016/87).

29 Zie ook M. Bronneman, 'Van de brug af gezien', *IER* 2016/6, voetnoot 149.

30 In de literatuur neigt men ook steeds meer

naar het stellen van de eis van onderscheidend vermogen in het handelsnaamrecht. Verkade (*NJ* 2016/79), 7.

31 Dit standpunt heeft schrijver dezes ook bepleit in Rb. Den Haag 15 juni 2016, ECLI:NL:RBDHA:2016:6475, *BIE* 2016/31, m.nt. D.J.G. Visser (*Parfumswinkel/ANS Trading*), p. 168.